

دختران نوجوان توس از ۴ سال پیش، باره اندازی
تشکلی فرهنگی به رشد هم سالان خود کمک می کنند

تجربه امروز «مروارید» فردا

۵۴

عکس: فاطمه جاهدی/شهرآرا

شهروند محله آزادشهر، زیارت گروهی باهم محلی ها
را بهترین خاطرات سکونت ۲۵ ساله اش می داند

مسافران شبانه خط ۱۲

۶

همسایه به همسایه، دیدار سی و هشتم

۲

خیابان صدف ۲۶

در پلاک ۷ کسی تنها نیست

شهروندان منطقه ۱۲ از کوچک گرفته تا بزرگ

۷

لحظات پر نشاطی را در فضای سپیدپوش محله تجربه کردند

حال خوب کنار آدم های برفی

همسایه به همسایه، دیدار سی و ششم، خیابان صدف ۲۶

در پلاک ۷ کسی تنها نیست

فاطمه سیرجانی در کوچه صدف ۲۶، ساکنان مجموعه ای دوازده واحدی کنار هم زندگی می کنند که در مهر و محبت کم نمی گذارند. صفا و صمیمیت و همدلی مثال زدنی بین همسایه های پلاک ۷ سبب شده است خیلی از اهالی محله یا تلاش کنند ساکن این مجموعه شوند یا خیلی وقت ها روابط همسایه های این ساختمان را تحسین کرده اند. وقتی هم از اهالی ساختمان می پرسیم اول سراغ کدام همسایه برویم، با هم تعارف می کنند و در آخر به اسم مریم بهلولی می رسیم که نامش با اتفاقات خوب ساختمان گره خورده است.

● خرج هنر برای همسایه ها

ساکنان این مجتمع مسکونی، مریم بهلولی را به عنوان یکی از همسایه های صبور و مهربان محله معرفی می کنند؛ کسی که برای همسایه هایش از هیچ کاری دریغ نمی کند، از زمینه چینی برای دورهمی های عصرانه در حیاط مجتمع تا خرج هنر دستش در محافل همسایه. یکی از خانم های ساختمان درباره مریم بهلولی می گوید: او اوصالتا مشغله ای است، اما سال ها در زاهدان سکونت داشته است و خون گرمی مردمان آن خطه را دارد. او و خانواده اش سال ۹۰ بعد برگشتن از زاهدان در این مجتمع ساکن شدند. همسر مریم خانم همان سال اول با درست کردن تختی بزرگ در گوشه حیاط مصفای مجتمع، زمینه دورهمی اهالی و آشنایی آن ها با هم را فراهم کرد.

محبوبه خانم که یکی دیگر از همسایه هاست، تعریف می کند: مریم خانم در نامزدی خواهرم که در مجتمع برگزار شد، خواهرانه میزآرایی و کارهای مجلس را انجام داد. هنر ایشان در مجالس شادی برای ما کاربردی و ارزشمند است.

مریم خانم درباره خصلت های همسایه خوب می گوید: به وقت نیاز از پدر و مادر و خانواده بیشتر همراهی می کند. دوستی ها و رفاقت ها باید به گونه ای باشد که به وقت نیاز روی آن را داشته باشی به سراغ همسایه ات بروی و مطمئن باشی می توانی روی کمکش حساب کنی.

● زبان نرم مدیر ساختمان با اهالی

محبوبه بدلی را مریم خانم به عنوان یکی از همسایه های خوب مجتمع مسکونی شان معرفی می کند و می گوید: محبوبه خانم یکی از ساکنان قدیمی این مجتمع است که از سال ۸۵ با خانواده در اینجا سکونت کرده اند. آشنایی این همسایه ها از دورهمی های عصرگاهی در حیاط ساختمان شکل گرفت. مریم خانم از درایت همسایه اش در مدیریت ساختمان در سال های اول حضورشان می گوید و مهر و زبان نرمی که با تک تک همسایه ها دارد. محبوبه خانم آن قدر مورد اعتماد است که همسایه ها به وقت سفر، کلید خانه شان را به او می سپارند.

محبوبه بدلی درباره همسایه خوب می گوید: علاوه بر گذشت و داشتن محبت، ایجاد اعتماد در دل ها خیلی مهم است؛ اینکه آن قدر اعتماد بین همسایه ها برقرار باشد که در تنگناهای زندگی با اطمینان، خانه و زندگی و حتی فرزندان را به همسایه بسپارند و ایمان داشته باشند که آب از آب تکان نمی خورد.

● کمک حال همسایه سالمند

تکتم فرمندی را محبوبه بدلی به مامعرفی می کند. باب آشنایی آن ها، هم سن و سال بودن فرزندان شان بوده که به مرور زمینه دوستی و رفاقت آن دو را هم فراهم کرده است. محبوبه خانم درباره همسایه اش می گوید: پیرمرد تنهایی در مجتمع ما ساکن بود که چند نفری از همسایه ها برای گذران زندگی کمکش می کردند؛ از نظافت منزل تا خرید مایحتاج و درست کردن غذا. از وقتی تکتم خانم آمد، درست مثل دخترش، دلسوزانه برای آن بنده خدا قدم برداشت و خم به ابرو نمی آورد. حتی وقتی پیرمرد فوت کرد، تکتم خانم دلسوزانه کنار دختران مرحوم که از تهران آمده بودند، در برپایی هر چه بهتر مجلس کمک کرد.

از خوبی تکتم خانم همین بس که در زمان گرفتاری محبوبه خانم، آماده کردن ناهار، بردن فرزندان به مدرسه و کمک به انجام تکالیفش را این همسایه خوب و قابل اعتماد به عهده گرفته بود.

تکتم خانم هم رمز همسایه خوب بودن را مهربانی، مدارا و زبان نرم می داند؛ روالی که در طول سال ها تدریس در رشته زبان و ادبیات فارسی با شاگردانش پیش گرفته است.

شهروندان منطقه ۱۱، در روزهای برفی برای مراقبت از درختان پای کار آمدند

همدلی سبز در روزهای سفید

بهشتی ا هم زمان با بارش سنگین برف در شهر مشهد، اهالی و کسبه منطقه ۱۱ به صورت خودجوش اقدام به تکاندن برف درختان کردند.

نزول دومین برف امسال، سبب شکستن یا خم شدن برخی درختان شد و تعداد زیادی از شهروندان منطقه و اعضای دوام ثامن با اطلاع از وضع موجود پای کار آمدند تا درختان زیر برف، دوباره کمر راست کنند. سجاد معتمدی فر از کسبه بولوار سید رضی است که درختان مسیر را تا پنجگاه مترا بین طرف و آن طرف مغازه اش تکانده است. او می گوید: باید از این بارش با برکت بهترین استفاده را کرد. تکاندن درختان با ما مردم و نیروهای فضای سبز، بهره مندی از منابع آبی اش با دولت.

الیاس احمد نژاد هم یکی از اهالی است که علاوه بر برف روبی معابر در بولوار مهران، برف درختان را می تکاند. او می گوید: برف سنگین بوده است و کارکنان شهرداری به همه کارها نمی رسند. هر کس برف درختان جلو خانه اش را تکان دهد، به نفع سربیزی و زیبایی شهر کار کرده است؛ ما هم با چند تا از همسایه ها تکاندن درختان مهران ۲۴ را شروع کردیم.

از کوچه های شهر به «خانه سبز»

در شب های سرد زمستان، نیروهای شهرداری منطقه ۱۱ افرادی سرپناه راتا، خانه سبز، شهرداری همراهی کردند. به کوشش معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۱۱، خودروویژه ای به این حوزه اختصاص یافته بود و در طول یک هفته ۲۸ فرد بی خانمان برای نگهداری و مراقبت از سرمایه خانه سبز منتقل شدند.

خداقوت به بانوان تاکسی ران

طی مراسمی با حضور مسئولان و شهروندان، از بانوان تاکسی ران مشهدی در فرهنگ سرای ترافیک قدردانی شد. در این مراسم فاطمه سلیمی، رئیس کمیسیون بانوان و خانواده شورای اسلامی شهر مشهد، و مدیران فرهنگی مدیریت شهری حاضر بودند. در این برنامه از چهل بانوی تاکسی ران شهر مشهد قدردانی شد.

مرمت فرونشست زمین در آزادشهر

هم زمان با بارش های اخیر، قسمتی از آسفالت تقاطع بولوار های امامت و آموزگار دچار نشست شده بود که مرمت شد. این اتفاق در مساحتی حدود هشت مترمربعی و به عمق بیست سانتی متر رقم خورده بود. اقدام عمرانی مرمت نشست زمین در میان بارش برف و با همکاری نیروهای عمرانی و خدمات شهری انجام گرفت تا خطر مسیر برطرف شود.

شما می توانید اخبار کوچه و خیابان خود را به شماره ۰۹۳۶۰۶۷۲۶۰۱ در پیام رسان ایتا بفرستید.

۱۲

● رقابت قرآنی بچه های چهاربرج

در ادامه برگزاری جلسات آموزش و مسابقات قرآنی در محدوده منفصل توس، تعدادی از نوجوانان دختر و پسر در محفل های قرآنی مسجد امام حسین (ع)، پای رقابت تلاوت آیات الهی نشستند. این برنامه در دو بخش مجزا برای دختران و پسران برگزار شد و بچه های توس در بخش قرائت با هم رقابت کردند. بیش از چهل نوجوان محله چهاربرج در دو ماه گذشته، آموزش ها را تحت نظر استادان محلی فراگرفته بودند تا مهبیای این مسابقه قرآنی شوند. در پایان این رقابت، هشت نوجوان پسر و دختر با انتخاب و بررسی داوران برای حضور در رقابت ناحیه ۷ آموزش و پرورش معرفی خواهند شد.

● گود سی و چهارم از محفل آواز

سی و چهارمین محفل آواز «مجموعه آیین های پهلوانی» با حضور شهروندان و ورزشکاران در موزه شه لافتی برپا شد. این دورهمی فرهنگی و ادبی، هم زمان با بارش سنگین برف در حال و هوایی متفاوت برگزار شد و طبق برنامه همیشگی با اجرای موسیقی، ورزش پهلوانی، شاهنامه خوانی، ضرب نوازی و پذیرایی همراه بود. محفل سی و چهارم آواز، علاوه بر آیین مرسوم، با معرفی چند کتاب در حوزه بررسی تاریخ توس و شهر مشهد همراه شد. در این برنامه با حضور استادان تاریخ، سابقه نقالی در خراسان بررسی و در پایان برنامه از رضا بیابانی، پیشکسوت نقالی مشهد، قدردانی شد.

● مهر یلدایی اهالی الهیه به نیازمندان

شب یلدای ۱۴۰۴ فرصتی شد تا تعدادی از شهروندان و خیران محدوده شهری الهیه، مهر و محبت خود را با نیازمندان تقسیم کنند. در این اقدام نوع دوستانه، بسته های غذایی و یلدایی تهیه و بین نیازمندی که از پیش شناسایی شده بودند، توزیع شد. علاوه بر خیران، اعضای جمعیت دوام ثامن منطقه ۱۲ هم برای این اقدام زیبا، پای کار آمدند و تهیه و توزیع مواد غذایی را با رعایت نکات بهداشتی برعهده گرفتند. این طرح اجتماعی اهالی الهیه در نهایت منجر به تهیه و توزیع پنجاه بسته مواد غذایی شامل میوه، مرغ، روغن، ماکارونی و... شد.

● بچه ها در «حوض نقالی»

نوجوانان و نونهالان محله فردوسی در پاییز و زمستان ۱۴۰۴ در برنامه حوض نقالی، شاهنامه خوانی می کنند. این برنامه فرهنگی از دو هفته قبل آغاز شده است و پنجشنبه هر هفته ساعت ۱۰ صبح در آرامگاه فردوسی دایر است. تاکنون یک جلسه از این برنامه برگزار شده و برنامه ریزی مجموعه مدیریت آرامگاه فردوسی برای این است تا در پایان دوره حدود ۲۵ کودک و نوجوان، توانایی نقالی اشعار شاهنامه را داشته باشند.

نظافت تابلوها پس از برف و باران

با توجه به بارش برف و باران در هفته گذشته، نیروهای خدمات شهری منطقه ۱۲ تابلوهای شهری و راهنمایی و رانندگی را نظافت کردند. پس از برف روبی معابر سواره رو و پیاده رو، بیش از دو بیست پاکبان در طرح نظافت تابلوها حاضر بودند. در این اقدام پاکبانان، بیش از ۳ هزار تابلو معابر و راهنمایی و رانندگی به صورت کامل نظافت شد.

پرنندگان، بفرمایید لانه!

با توجه به بارش برف و سرمای هوادر یک هفته گذشته، باغبانان منطقه ۱۲ به نصب لانه پرنندگان در پارک ها اقدام کردند. این اقدام زیبا به کوشش اداره فضای سبز منطقه ۱۲ در بیش از دوازده بوستان صورت گرفت. علاوه بر نصب لانه های چوبی پرنندگان، این فضاها توسط باغبانان دان گذاری شد تا دسترسی پرنندگان به غذا در روزهای سرد راحت باشد.

گیاهان حساس در لباس زمستانی

نیروهای فضای سبز شهرداری منطقه ۱۲ در روزهای گذشته گیاهان و نهال های حساس به سرما را با نایلون و برزنت پوشاندند. این اقدام در ۹ معبر اصلی و بیش از دوازده بوستان انجام گرفت. طبق برآورد اداره فضای سبز شهرداری منطقه ۱۲، حدود نهصد نهال و درختچه و بیش از صد باغچه زیر پوشش حفاظت از سرما رفتند.

۱۲

اهالی محدوده منفصل توس، با حضور در شهرداری ناحیه از زحمات پاکبانان قدردانی کردند

خداقوت دلاور

بهشتی اهم زمان با بارش برف سنگین و روزهای پرکار نیروهای خدمات شهری، اهالی توس از زحمات پاکبانان قدردانی کردند. محمدرضا کشمیری، از اهالی محله چهاربرج، می گوید: صبح شنبه که بیدار شدم، گفتم الان در خیابان ها اسیر می شوم ولی وقتی از خانه بیرون آمدم، متوجه شدم همه راه ها باز شده است. با اهالی هم که صحبت کردیم، گفتند این کار شهرداری و پاکبان ها جای تقدیر دارد. زهرا عیدی از بانوان کلاته برفی است که در روزهای برفی بانوشیدنی گرم و با حضور در شهرداری ناحیه همراه تعدادی از شهروندان از زحمات پاکبان ها قدردانی کرد. او می گوید: انصاف دار این سرما، پاکبانان خیلی زحمت کشیدند و خداقوت گفتن ماکترین کار بود. آن ها هم دوس دارند در این هوا کنار خانواده باشند اما در خدمت شهر هستند.

۱۲

شهروند محله آزادشهر، زیارت گروهی با هم محلی ها را بهترین خاطرات سکونت ۲۵ ساله اش می داند

تجربه امروز «مروارید» فردا

زهرامعه پور دیوارهای پراز ترک و رنگ و رو برگشته، مهتابی های چشمک زن و کتابخانه ای آهنی و زنگ زده با چند کتاب قدیمی خاک گرفته و رها شده روی آن... این هاتمام آن چیزی بود که قرار بود شروع کننده فعالیت هایی جدی برای دختران نوجوان محدوده توس باشد. حوالی عید نوروز سال ۱۴۰۱ همان تعداد پنج شش نفر از آنجایی که این محل را اتاق کار خودشان می دانستند، لباس کار پوشیدند تا سرو و شکل تازه ای به این اتاق سی متری بدهند؛ اتاقی که مجموعه فرهنگی شهید جاودانی در شاهنامه ۸۲ در اختیارشان قرار داده بود. این حرکت، آغازگر راهی برای پاتوق دختران مروارید بود تا با انرژی نوجوانی شان، بتوانند دغدغه های ذهنی شان را برای دختران نوجوان محلات کلاته برفی، چهاربرج و فردوسی ترسیم کرده و دختران هم فکر را با خود همراه کنند.

وقتی برای تهیه گزارش وارد دفترشان می شویم نزدیک به سه سال از آن افتتاح گذشته است و روی دیوارهای تروتمیز، پر شده از قاب عکس هایی که روزهای خاصی را به نمایش گذاشته اند. روی دیواری، پروانه های کاغذی صورتی رنگی چسبانده شده است که هر یک، نماد عضویت یک دختر نوجوان توسی در این مجموعه فرهنگی است و حالات تعدادشان از صد عدد فراتر رفته است. کتابخانه ای چوبی با کتاب های به روز، جای آن کتابخانه زنگ زده آهنی را گرفته است. تقویم های دست ساز دختران با ذوق، کتابچه های تبلیغاتی از شرکت در نمایشگاه ها و جشنواره های مختلف و... همگی روی میزی چیده شده است. در طول گفت و گو خنده از دهان دختران نمی افتد. نشاط رادر فضای پایگاه بسیج شهید جاودانی به خوبی می توان احساس کرد.

اینجا همه چیز مختص نوجوانان است

جمع چهارپنج نفره از چند دختر فعال مسجدی در محله شاهنامه، مقدمه ای بود برای دورهم جمع شدن گروه بزرگی از نوجوانان تا مجموعه ای ایجاد شود که در

آن بتوانند فعالیت های فرهنگی، مذهبی و آموزشی خاص خودشان را انجام بدهند. فاطمه معلمی، سرپرست مجموعه پاتوق دختران مروارید، کارشناس علوم تربیتی است. او کسی بوده که دختران را راهنمایی کرده است تا در محل ثابتی پایشان قرص و محکم شود و در کنار هم بتوانند دامنه فعالیت های خود را در توس گسترش دهند. معلمی تعریف می کند: پایگاه بسیج شهید جاودانی، شانزده هسته جمعیتی رادر بولوار شاهنامه زیر مجموعه خود دارد. ماسعی داریم با همه دختران نوجوان این محلات در ارتباط باشیم.

او با بیان اینکه عید غدیر سال ۱۴۰۱ نخستین برنامه پاتوق دختران مروارید برگزار شد، ادامه می دهد: در تابستان، برنامه های متنوع تری داریم، اما در ایام مدارس بیشتر به موضوعات علمی می پردازیم.

مسئولیت هادر دست دختران کم سن

برنامه های ثابت هفتگی دختران مروارید هر هفته مختص موضوع خاصی است. در این مجموعه حتی برگزاری اردوها

بر اساس محتواهای از پیش تعریف شده است

تا سواد و اطلاعات عمومی بچه ها تقویت شود. سرپرست مجموعه پاتوق دختران مروارید از خادمان افتخاری پاتوق ها هم یاد می کند و می گوید: گروهی از بچه ها که از اول همراه بودند به عنوان خادمان پاتوق فعال هستند و در کارهای اجرایی، مدیریت برنامه های اصلی را پیش می برند و هر یک وظایفی مخصوص دارند.

معلمی می گوید: روال به این شکل است که در برنامه های اصلی و مهم فراخوان جمعی می زنیم، به طوری که کل نوجوانان بولوار شاهنامه در آن شرکت کنند. به گفته معلمی، تعداد نوجوانان شرکت کننده در برنامه های هفتگی از بیست سی نفر شروع می شود و در برنامه های جمعی به دویست سیصد نفر و گاه بیشتری می رسد. گاه استقبال از حضور در مراسم بزرگ، چنان است که برنامه در تالار یا مدارس برگزار می شود.

او بیان می کند: در بعضی برنامه ها مثل اعتکاف که پیش رو داریم، از دیگر محلات مشهد هم داوطلب حضور در برنامه هستند. معلمی اضافه می کند: فضای مسجد صاحب الزمان (عج) در خیابان شهدای فردوسی، برای امر اعتکاف در اختیار ما قرار می گیرد که صرف تاصد کارهای آن به عهده بچه های پاتوق است و هزینه برپایی آن مراسم را خیران تقبل می کنند. معلمی که ۱۰ سال می شود در حوزه فرهنگی فعالیت می کند، مربیگری کلاس های ازدواج آگاهانه این مجموعه را نیز بر عهده دارد و به تازگی مسئولیت پاتوق دختران مروارید را به عهده یکی از نوجوانان مجموعه گذاشته است تا این چرخه در گردش باشد و کارها به دست کم سن ترها پیش برود.

گم شدن گوشه ختم به خیر شد

زینب اخوت کسی است که معلمی، دوره فعلی مدیریت، امور پاتوق دختران مروارید را به او سپرده است. او پیش از قبول این مسئولیت، محفلی اختصاصی با بچه هایی که اغلب اول دبستان بودند، در محله خودشان یعنی چهار برج داشته است. وقتی فعالیت های زینب به چشم می آید، از او عوت می شود برای مشارکت به مجموعه فرهنگی شهید جاودانی ملحق شود. حالا حدود دوماهی می شود که مسئولیت مجموعه پاتوق دختران مروارید به او سپرده شده است.

زینب می گوید: کار و فعالیت من در این مجموعه دو بخش دارد: بخش اول را که فعالیت علمی است، با هدف پیشرفت دوستان و هم محلی هایم انجام می دهم و بخش دوم را که فعالیت های معنوی است، با هدف خشنودی قلب امام زمان (عج) پیش می برم.

این دختر نوجوان و فعال یکی از خاطرات ماندگارش را تعریف می کند: در سفر اهلیان نور برای چند ساعت گوشه همراهی گم شده بود. همه بچه ها به شدت نگران شده بودند، چون بخش اعظم عکس و فیلم های آن سفر را من گرفته بودم و در گوشه همراه من بود. اما من ایمان داشتم گوشه پیدا می شود و با همان امیدواری به بچه ها قوت قلب می دادم. همین طور هم شد و باید شدن گوشه، دلهره و نگرانی های از دست دادن عکس و فیلم هایی که یک دنیا خاطره بود، ختم به خیر شد.

مسئول هماهنگی فعلی پاتوق دختران مروارید ادامه می دهد: برایم جالب است که دختران نوجوان این مجموعه بدون اینکه از قبل آموزش دیده باشند، خیلی از کارهای مورد نیاز پاتوق را انجام می دهند، از خیاطی و نقاشی گرفته تا طراحی پوستر که در پیش بردن کارهای پاتوق بسیار اثرگذار است.

جذب نوجوانان با غره «حس خوب»

یکی دیگر از نوجوانان فعال پاتوق دختران مروارید، نفیسه علیزاده است که عهده دار جذب نوجوانان

محله به کتاب خوانی است. او می گوید: ما سعی می کنیم در این حوزه نوجوانان را ترغیب کنیم تا از این کتابخانه، کتاب به امانت ببرند یا از امکانات کتابخانه مجازی ما استفاده کنند. همچنین هر هفته با بچه های پاتوق، کتابی را که با هم انتخاب کرده ایم، تمام می کنیم. از داخل آن یادداشت برداری کرده و درباره آن بحث و گفت و گومی کنیم. در این مسیر، کتاب های خوب را هم به دیگران معرفی می کنیم.

نفیسه ادامه می دهد: در هر منطقه ای که نمایشگاه برگزار می شود، غرفه «حس خوب» سهمی از آن دارد. از طریق این غرفه، دختران نوجوانی که از وجود پاتوق دختران مروارید بی اطلاع هستند، جذب مجموعه می شوند. به علاوه کتاب ها و دست سازه هایی که دختران مروارید در آن ارائه می دهند، به فروش می رسد.

غیرت و نفرت جای غم و درد را گرفت

گروه سرود پاتوق دختران مروارید که یک سال از شکل گیری آن می گذرد، تا به حال

در هشت جشنواره شرکت کرده است. به علاوه گروه تئاتر، نقاشی، گرافیک، نویسندگی، عکاسی، کتاب خوانی و بازارچه صنایع دستی از دیگر بخش های فعال در این مجموعه است. اما محوریت کار این مجموعه، کار فرهنگی است که تأثیر زیادی در این حلقه دارد و فاطمه آسایش عهده دار آن است. به گفته آسایش گروهی از بچه ها خادمان شهیداهستند که در محله های بولوار شاهنامه می گردند و شهدای محله را شناسایی می کنند. بعد از شناسایی و گردآوری منبع، قرار است به زودی برای شهدای محله شناسنامه فیزیکی تهیه شود.

فاطمه اضافه می کند: ما قبل از هر مراسمی بارش فکری داریم. بچه ها ایده های خود را از شب قبل می فرستند و فردایش که نیاز باشد، می دانند چه کاری قرار است انجام دهند.

او از خاطره ای تلخ یاد می کند و می گوید: شب عید غدیر امسال، خودمان را برای جشن باشکوهی آماده کرده بودیم. ساعت ۸ صبح فردای آن شب که همه چیز مهیای جشن بود، به یک باره ورق برگشت و در موقعیت عجیب و غریبی قرار گرفتیم. خبر حمله رژیم صهیونیستی و شهادت فرماندهان نظامی و دانشمندان، ما را غمگین کرد. آن روز که جمعه هم بود، با چشم گریان به دنبال کافی نت می گشتیم برای پرینت رنگی گرفتن از عکس شهدا و تا عکس یک شهید را می گرفتیم، متوجه شهادت نفر بعدی می شدیم، تا جایی که روی تخته سیاه پایه داری که برای این کار در نظر گرفته بودیم، جای خالی ای نماند.

او ادامه می دهد: دلمان پر شد از غصه و نفرت. از طرفی هم نمی خواستیم دست از مراسم امیرالمؤمنین (ع) برداریم. این شد که در اندک زمانی، بساط شربت و شیرینی و باندها را کشاندیم تا جلو آرامگاه فردوسی، کل جلوخان پر بود از عکس شهدا.

فرصت فروش در بازارچه دختران مروارید

زهرا امینی، مسئول پنجشنبه های بازارچه مروارید است. او درباره این

فعالیت پاتوق توضیح می دهد: قبل تر فقط در مناسبت ها در بازارچه ای که از سوی شهرداری در جلوخان در اختیارمان قرار گرفته بود، فعالیت داشتیم. چون از آن بازارچه استقبال شد، تصمیم گرفتیم بازارچه را هر هفته پنجشنبه ها در سالن ورزشی همین پایگاه برپا کنیم. که در آن نه تنها دختران مروارید، بلکه زنان سرپرست خانواده هم می توانند از خوراکی گرفته تا صنایع دستی مختلف دست سازشان را به فروش برسانند. این بازارچه علاوه بر پنجشنبه ها در مناسبت های مختلف هم دایر است.

نذر عروسک در محرم

پاتوق دختران مروارید، شب سوم محرم امسال، پویشی برای مراسم عزای امام حسین (ع) در نظر گرفت

که به خاطر قوی بودن کار رسانه شان، این پویش در شبکه امید تلویزیون هم اطلاع رسانی شد و به این وسیله توانستند با سفارش دادن عروسک های کوچک برای توزیع در بین بچه ها در این برنامه، هم به زنان سرپرست خانوار کمک کرده و هم دل ششصد دختر بچه را در روستاهای اطراف توس شاد کنند.

دختران مروارید در شبکه امید

برنامه اعتکاف از برنامه های خاص پاتوق دختران مروارید توس است که زینب درباره آن توضیح می دهد:

به گفته تک تک دختران مروارید، اعتکاف جزو شیرین ترین خاطرات آن ها شده و بهترین اتفاقی است که در این پاتوق برایشان رقم زده است. هر جا که باشند، خودشان را در ایام اعتکاف می رسانند سر قرار هر ساله.

اخوت با بیان اینکه این برنامه امسال قرار است با ۱۲۰ دختر نوجوان همراه باشد، ادامه می دهد: در این چند سال با هماهنگی با اعتبارات عالیا، پرچم حرم امام حسین (ع) برای تبرک به این اعتکاف دانش آموزی آورده می شود. همچنین هر ساله سعی می شود از استادان برتر استان برای سخنرانی در مراسم بهره ببرند. این ویژه برنامه ها، بخش هایی از اعتکاف دختران مروارید است که سبب شده است بخش هایی از اعتکاف در شبکه امید پخش و به عنوان اعتکاف برتر معرفی شود.

شهروندان منطقه ۱۲ از کوچک گرفته تا بزرگ لحظات پرنشاطی را در فضای سپیدپوش محله تجربه کردند

مسافران شبانه خط ۱۲

ایستگاه
اول

اوایل که اینجا آمده بودیم، به خاطر دوری از حرم خیلی ناراحت بودم. اما بعدها شنیدم ایستگاه خط ۱۲ در مسیر حرم تا وکیل آباد، تنها اتوبوس شبانه روزی شهر، نزدیک خانه ماست. من بارها سحرها را از این ایستگاه، راهی حرم شده‌ام و چه سحرهایی که منتظر اتوبوس بوده‌ام.

فاطمه سیرجانی اوایل دهه ۷۰ بود که خانواده زهراخانم از محله پایین خیابان به محله آزاد شهر نقل مکان کردند؛ محله‌ای آرام که از ترافیک و شلوغی‌های دور و اطراف حرم به دور بود. زهرا فاطمی از روزهایی یادش می‌آید که همسایه‌های محله از او ماه رجب تا پانزدهم ماه، هر سحر با اتوبوس راهی حرم امام رضا^(ع) می‌شدند و این بهترین تفریح و زیارت بانوان محله بود. این بانوی ساله معتقد است در روزگاری که محله نوپا بود و مشکلات هم کم نداشت، این مردم بودند که با همدلی و همراهی در امور زندگی، به حال خوب اهالی کمک می‌کردند. در محله گردی ما با این بانو، او خاطرات مختلفی از محله بیان می‌کند.

ایستگاه
دوم

مسجد غدیر با باغی را آقای درویش ساخت. یادم است وقتی برای سرکشی به پروژه می‌آمد، خیلی‌ها می‌خواستند با اندک کمکی، به اندازه خود در این کار سهیم شوند، اما آقای درویش سنگ تمام گذاشته بود و هیچ کمبودی از نظر مالی نبود.

ایستگاه
سوم

ایستگاه
چهارم

این قرآن وجه مشترک همسایگی من با ۲۵ نفر از بانوان محله است. از زمانی که دوره قرآن محلی را شروع کردیم همه از این نوع قرآن تهیه کردیم و هنوز آن را داریم.

ایستگاه
پنجم

اوایلی که به اینجا آمده بودیم، مغازه لبنیاتی دوروبر مان بود. شنیده بودیم چند کوچه بالاتر، خانواده محمودی از روستا شیر تازه می‌آورند. از ساعت ۸:۳۰ صبح در خیابان شیخ مفید برای سفارش شیر جلو خانه معصومه خانم به صف می‌شدیم.

ایستگاه
ششم

دریاچه پارک ملت و تماشای مرغابی‌های بهانه نوه ما بود تا هفته‌ای یک بار، فلاسک چای وزیراند از وسبدمیوه و تخمه را زیر بغل بزنیم و با چند تا از همسایه‌ها پای پیاده تا چهارراه آزاد شهر و پارک ملت برویم.

خانم رقیه بهشتی، جزو اولین ساکنان کوچه ماست. اولین آشنایی ما در مسجد محله بود و بارها و بارها در سفرهای سیاحتی زیارتی همسفر شدیم و کلی خاطره و عکس یادگاری با هم داریم.

اهالی منطقه ۱۱ در روزهای سرد، برای پذیرایی و کمک در کنار پاکبانان و باغبانان بودند

تکاندن خستگی از شانه‌های برفی

یک پیرمرد در معلم ۱۶ دیدیم. حدود ساعت یک شب، متوجه شدیم یک نفر، من و دو تا از همکاران را صدای زنده رفتیم دیدیم پیرمردی در دو حلب بزرگ پراکنده آتش روشن کرده است تا ما گرم شویم. در آن موقع شب و سرما در آتش ایستادیم و خیلی خوب بود؛ بعد هم باد منوش از ما پذیرایی کرد و تا صبح پراثری بودیم. در ادامه به سراغ سید جواد نیکویی، نیروی فضای سبز، می‌رویم که درباره خاطره‌اش از روزهای سرما و یخ‌بندان می‌گوید: در این چند روز مردم خیلی لطف داشتند و آنچه ما را در این چند روز خوشحال می‌کرد، این بود که وقتی وارد یک کوچه می‌شدیم، می‌دیدیم خود مردم، برف درخت‌ها را تکانه و کار ما را سبک کرده‌اند.

● مهمان نوشیدنی گرم در ماشین

یکی از همراهی‌های متفاوت با پاکبان‌ها را از جوانان هیئت رسول... (ص) محله آزاد شهر شاهد بودیم که در روز پیاپی با فلاسک چای و دمنوش به سراغ نیروهای فضای سبز و پاکبانان رفتند و آن‌ها را سوار ماشین کردند تا هم نوشیدنی گرمی بنوشند و هم دقایقی در ماشین گرم شوند. سید موسی سبحانی می‌گوید: در سال‌های قبل هم وقت بارش باران و برف این کار را می‌کردیم اما امسال، تعدادی از رفقا که ماشین داشتند، گفتند باغبان‌ها و پاکبان‌ها را دعوت کنیم که داخل ماشین بنشینند تا گرم شوند. شکر خدا توانستیم در این دو روز و با چهار ماشین، به حدود هفتاد پاکبان و نیروی فضای سبز خدمت کنیم.

برای این افراد، کار مهم‌تری انجام دهیم ولی همین پذیرایی ساده از ما ساخته است؛ روزهای سخت و پرکاری داشتند. ما هم وقتی در محله گفتیم می‌خواهیم برای نیروهای فضای سبز و پاکبان‌ها پذیرایی تدارک ببینیم، تقریباً هرکسی در جمع ما بود، استقبال کرد و به لحاظ نیرو و هزینه همه چیز مهیا شد.

● مردم کار ما را سبک کردند

همدلی و رفتار زیبای شهروندان در روزهای برفی با پاکبانان و باغبانان، تصاویر زیبایی را در ذهن این گروه ثبت کرده است. غلامرضا کبیری، پاکبان پرتلاش منطقه، می‌گوید: مردم تقریباً همیشه لطف دارند. حدود پنج سال است در این منطقه هستم و بعضی از اهالی کوچه‌ها من را می‌شناسند و با شکل‌های مختلف از ما حمایت می‌کنند. در این چند روز، بهترین اتفاق را از

بهشتی یکی با فلاسک دمنوش آمده است و شهروند دیگری هم با شیرداغ خودش را به محل رسانده است. دانه‌های برف به محض افتادن در سینی شیر داغ ذوب می‌شوند؛ باید زودتر این نوشیدنی‌های گرم را به پاکبانان زحمتکش برسانند تا گرم‌تر به آن‌ها هدیه دهند. اولین پاکبانی که پذیرایی می‌شود، قبل از نوشیدن شیر داغ، دستانش را دور لیوان کاغذی حلقه می‌کند تا اول دستانش گرم شود.

آنچه مرور کردیم، یکی از قاب‌های زیبای همدلی در منطقه ۱۱ است که در این چند روز رقم خورده است. در این ایام، شهروندان به طرق مختلف در کنار پاکبانان و باغبانان شهر بوده‌اند تا با گرمای مهربانی، از سرما و خستگی تن این افراد بکاهند.

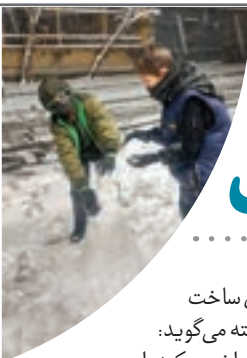
● پذیرایی ساده ما، کار زیادی نیست

اولین گروهی که برای خداحافظی به پاکبانان منطقه ۱۱ کار را شروع کردند، مساجد محله دانشجو بودند. در این اقدام داوطلبانه چند نفر از اهالی با حضور نوجوانان و جوانان در مسجد امیرالمؤمنین (ع) اقدام به آماده‌سازی شیر داغ و کیک کرده و در میان پاکبانان توزیع کردند. سیروس کاظمی می‌گوید: از صبح جمعه که برف شروع شد، دیدیم که چند نفر از پاکبانان در خیابان مشغول نمک پاشیدن هستند. ساعت ۱۱ شب هم که رفتیم، دیدیم همان چند نفر هنوز سر کارند. واقعا خداحافظ دارند و پذیرایی ساده ما، کار زیادی در مقابل زحمت این افراد نیست. محمد مجتهدی، از دیگر مسجدی‌های محله دانشجو، می‌گوید: ما دوست داشتیم

شهروندان منطقه ۱۲ از کوچک گرفته تا بزرگ لحظات پرنشاطی را در فضای سپیدپوش محله تجربه کردند

حال خوب کنار آدم‌های برفی

● زنده شدن حال و هوای کودکی

وقتی هوای این‌گونه به مردم روی خوش نشان می‌دهد، این فقط بچه‌ها نیستند که دنبال ساختن آدم برفی هستند. بزرگ‌ترها هم از این فرصت استفاده می‌کنند تا حال و هوای دوران کودکی و نوجوانی را زنده کنند. مثل کسبه حاشیه بولوار محمدیه که آدم برفی بزرگی ساخته‌اند و آن را در پیاده‌رو گذاشته‌اند. اکبر کامرانی که در این مسیر کاسب است، می‌گوید: این روزها بازار کساد است، چه برسد به اینکه برف هم ببارد. ما هم از این خلوتی استفاده کردیم و با چند تا از همکاران یک آدم برفی ساختیم. او درباره حال و هوای این کار می‌گوید: از صبح هرکسی رد شد و آدم برفی را دید، لبخندی زد. بعضی شهروندان به ویژه بچه‌ها هم با آن عکس گرفتند که همین کار، حال خوبی به ما داد. در کل هم این را بگویم که ذهن انسان بعضی وقت‌ها به کارهای حال خوب‌کن نیاز دارد، حتی اگر آن کار بیچگانه باشد. ما هم این طوری روزهای کودکی را برای خودمان زنده کردیم.

● می‌خواهیم بزرگ‌ترین آدم برفی را بسازیم

گروه دیگری از بچه‌های منطقه ۱۲ هم در اراضی بولوار مجیدیه مشغول به ساخت آدم برفی شده‌اند. هرکدام از آن‌ها درباره بارش برف حال متفاوتی دارند. پرنیا از تعطیلی مدرسه خوشحال است، نگارین از حس خوب نشان دادن اولین برف زندگی به برادر خردسالش می‌گوید و هستی هم از وسایلی که برای ساختن آدم برفی از خانه آورده است. هستی شاکر مقدم که آخرین مراحل ساخت آدم برفی‌اش را انجام می‌دهد، می‌گوید: من از خانه، هم برایش شال و کلاه آورده‌ام هم دکمه و هویج و کلاه گیس. می‌خواهم آخر کار، کلاه گیس را جای موهایش بگذارم و دکمه‌ها را جای چشمانش. هویج هم به جای بینی‌اش. لیلا الماسی که دیگر نوجوان همراه آن‌هاست، می‌گوید: ما هم کلاسی هستیم و می‌خواهیم بزرگ‌ترین آدم برفی را بسازیم و عکسش را برای گروه مدرسه بفرستیم.

بهشتی با بارش برف، فقط زمین خشک نیست که سیراب می‌شود؛ بچه‌ها هم در این مناظر سفید و تماشایی سیر از خنده و نشاط می‌شوند، با آدم برفی‌هایی که می‌سازند و گلوله‌های برفی که به یکدیگر می‌زنند. برف ابتدای هفته، این خوشحالی را نصیب بچه‌های منطقه ۱۲ هم کرد و حتی بزرگ‌ترها در این حال خوب با بچه‌ها شریک شدند. حضور میدانی در معابر منطقه و همچنین ارسال عکس آدم برفی‌ها از طریق فضای مجازی، ما را با صحنه‌های زیبا و حال و هوای خوب شهروندان روبه‌رو کرد.

● گلوله بازی بچه‌های توس

اولین افرادی که ما را به دیدن تصاویر آدم برفی‌هایشان دعوت می‌کنند، مخاطبان کانال شهرآرامحله ۱۱ و ۱۲ در اینستاگرام هستند. مادر سهیل احمدیان با ارسال عکس آدم برفی پسرش نوشته است: «هنوز برف بند نیامده، سهیل آدم برفی‌اش را در حیاط خانه تکمیل کرده است». رونیا مشکوفی هم عکسی از آدم برفی‌ای را برای ما فرستاده که همراه برادرش، سامیار، ساخته است. او نوشته است: «سامیار بدن این آدم برفی را ساخت و من تزئینش کردم». وقتی در محلات منطقه ۱۲ شروع می‌کنیم به دور زدن، سراز جلودان آرامگاه فردوسی درمی‌آوریم؛ جایی که بچه‌های توس، حسابی با گلوله برفی دنبال هم می‌کنند و بچه‌های آرام‌تر هم مثل ایمان

برای پیوستن به کانال شهرآرامحله
منطقه ۱۱ و ۱۲ کد QR را اسکن کنید

این پیام برای پاکبان‌ها و نیروهای فضای سبز است

دست سردتان را می‌بوسیم

سرد می‌بوسم.
مینا رضوی: تا امروز نمی‌دانستم نیروهای فضای سبز چنین کار سختی دارند. خدای قوت به این عزیزان که مثل بچه‌های خود مواظب درختان هستند.
مرجان ساقی: اگر روز برفی، نیروهای فضای سبز پارک ملت نبودند، فکر می‌کنم چندین درخت قدیمی این پارک را از دست می‌دادیم. واقعا بادست خالی، برف درختان را سبک کردند. آفرین و خدای قوت به آن‌ها.
سید محمد موسوی: پاسخ زحمت کارگر جماعت را فقط باید با حمایت مالی جبران کرد. از شهرداری منطقه ۱۱ می‌خواهم این ماه در پرداخت حقوق، هوای پاکبانان و نیروهای فضای سبز را داشته باشند.

همه خیابان‌ها و پیاده‌روها را نمک پاشیدند.
صالح میرایی: روز برفی پاکبان‌های بولوار شاهنامه را دیدم. با اینکه تعدادشان زیاد نبود، کل منطقه را نمک پاشیدند و راه را باز کردند. وقتی دیدم چطوری برای جمع کردن برف‌ها و باز کردن راه مردم زحمت می‌کشند، رفتم جلو و بعد اینکه یک لیوان چای باهم خوردیم گفتم: «مرد واقعی شما هستید.»
رها نجاتی: اگر پاکبان‌ها دیروز و امروز در این شهر نبودند، زندگی همه ما بند می‌آمد. خدا خیرشان بدهد.
فرهاد کمال‌زاد: امروز از کنار یک پاکبان در مجیدیه رد شدم. دستانش از سرما سیاه شده بود. می‌خواهم بگویم دست همه پاکبان‌ها و باغبان‌ها را در این هوای

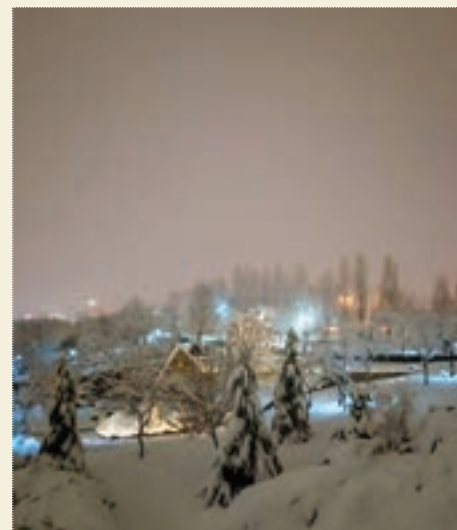
بهشتی! پیش از اینکه برف شروع شود، در خیابان بودند و با پاشیدن نمک، مقدمات گذر از روزهای برفی با کمترین خطر را فراهم کردند. وقتی هم سانی متر به سانی متر به ارتفاع برف در کوچه و خیابان‌ها اضافه می‌شد، باز هم این نیروهای باغبان و پاکبان شهرداری بودند که رفت و آمد مردم را تسهیل کردند و درختان را از زیر بار برف بیرون کشیدند. این زحمات به چشم شهروندان آمده است و با ارسال پیام برای کانال این‌تای شهرآرامحله ۱۱ و ۱۲، از زحمات آن‌ها تشکر کرده‌ام.
حسین کوشکی: دم پاکبان‌های خیابان شهید ستاری گرم! از نماز صبح که بیدار شدم، متوجه شدم که سرکارند تا شب که

اهالی مناطق ۱۱ و ۱۲ در پویش برفی شهرآرامحله همراه شدند و تصاویر زیبایی را به اشتراک گذاشتند

قاب سپید پنجره‌ها

بهشتی! صبح جمعه که بارش برف در مشهد آغاز شد، احتمالاً هر کدام از ما چند باری از پشت پنجره یا داخل تراس به بیرون سرک کشیده‌ایم که ببینیم چقدر برف به زمین نشسته است. هر بار که نگاه می‌کردیم، می‌دیدیم برکت بیشتری به شهر ما می‌بارد. ما هم یک پویش برفی را از طریق کانال شهرآرامحله ۱۱ و ۱۲ با همراهی اهالی به راه‌انداختیم و از اهالی محلات خواستیم که از پشت پنجره و داخل تراس از نمای برفی مقابل خود عکس بگیرند و برای ما بفرستند. بیش از پنجاه عکس به دست ما رسید که تعدادی از آن‌ها را اینجا با شما به اشتراک می‌گذاریم.

○ **مهرسا جاتن** با ارسال تصویری از خیابان دانشجوی ۳۰ نوشته است: «این درخت انجیر خانه ما چهار ساله است، اما هیچ وقت این قدر زیبا ندیده بودم. همیشه فکر می‌کردم در بهار و پاییز زیباست، الان می‌بینم بهترین تصویر آن زیر برف است.»

○ **محمد سلمانی** ساکن آپارتمانی است که پنجره آن مشرف به بوستان زیبای چهل بازه است. او با ارسال عکسی نوشته است: «خدا را شکر، طوری برف در همه جای پارک چهل بازه نشسته است، انگار پارک زیر برف‌ها دفن شده است. کاش دوسه بار دیگر تا پایان سال بتوانم این منظره را ثبت کنم و برای شما عکس بفرستم.»

○ **رایان موسوی** با ارسال تصویری از ابتدای بولوار دانشجوی باز مینه کوه‌های جنوب مشهد نوشته است: «سه سال است در این خانه زندگی می‌کنیم و این بهترین تصویری است که تا حالا از پنجره روبه بیرون دیده‌ایم. در سکوت بارش برف، صدای بچه‌هایی به گوش می‌رسد که در حیاط خانه همسایه مشغول برف بازی هستند.»